

2) Direktiv 85/577, og navnlig dets artikel 5, stk. 2, er ikke til hinder for,

- at forbrugere, der i henhold til dette direktiv har udøvet deres fortrydelsesret, skal tilbagebetale långiver låneprovenuet, selv om lånet i henhold til kapitalinvesteringens koncept udelukkende tjener til at finansiere den faste ejendom og direkte udbetales til sælgeren af denne ejendom
- at det kræves, at låneprovenuet tilbagebetales umiddelbart
- at den nationale lovgivning bestemmer, at forbrugere ved tilbagebetaling fra låneaftalen er forpligtet til ikke blot at tilbagebetale kontraktbeløbet, men også at betale långiver markedsrenten.

I en situation, hvor forbrugeren, hvis banken havde opfyldt sin forpligtelse til at oplyse forbrugeren om dennes fortrydelsesret, havde kunnet undgå at udsætte sig for investeringsrisici som de i hovedsagerne omhandlede, pålægger direktivets artikel 4 imidlertid medlemsstaterne at sørge for, at forbrugere, som ikke har kunnet undgå at udsætte sig for sådanne risici, beskyttes i deres nationale lovgivning gennem fastsættelse af foranstaltninger af en sådan karakter, at forbrugeren undgår at bære konsekvenserne af, at disse risici realiseres.

(¹) EUT C 201 af 7.8.2004.

DOMSTOLENS DOM

(Anden Afdeling)

af 20. oktober 2005

i sag C-247/04, *Transport Maatschappij Traffic BV mod Staatssecretaris van Economische Zaken* (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Beroep voor het bedrijfsleven) (¹)

(EF-toldkodeksen — godtgørelse af eller fritagelse for import- eller eksportafgifter — begrebet »skyldigt efter lovgivningen«)

(2006/C 86/13)

(Processprog: nederlandsk)

I sag C-247/04, angående en anmodning om præjudiciel afgørelse i henhold til artikel 234 EF, indgivet af College van Beroep voor het bedrijfsleven (Nederlandene) ved afgørelse af 28. maj 2004, indgået til Domstolen den 11. juni 2004, i sagen *Transport Maatschappij Traffic BV mod Staatssecretaris van Economische Zaken*, har Domstolen (Anden Afdeling),

sammensat af afdelingsformanden, C.W.A. Timmermans, og dommerne J. Makarczyk (refererende dommer), C. Gulmann, R. Schintgen og J. Klučka; generaladvokat: C. Stix-Hackl; justitssekretær: ekspeditionssekretær L. Hewlett, den 20. oktober 2005 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

Med henblik på anvendelsen af artikel 236, stk. 1, første afsnit, i Rådets forordning (EØF) nr. 2913/92 af 12. oktober 1992 om indførelse af en EF-toldkodeks er import- eller eksportafgifter skyldige efter lovgivningen, når en toldskyld er opstået i overensstemmelse med de betingelser, der er fastsat i kapitel 2 i nævnte forordnings afsnit VII, og når disse afgifters størrelse har kunnet opgøres på grundlag af De Europæiske Fællesskabers fælles toldtarif i overensstemmelse med bestemmelserne i nævnte forordnings afsnit II.

Import- eller eksportafgifterne forbliver skyldige efter lovgivningen i den forstand, hvori udtrykket er anvendt i artikel 236, stk. 1, første afsnit, i forordning nr. 2913/92, selv om debitor ikke har fået underretning om størrelsen heraf i overensstemmelse med samme forordnings artikel 221, stk. 1.

(¹) EUT C 217 af 28.8.2004.

DOMSTOLENS DOM

(Tredje Afdeling)

af 9. februar 2006

i sag C-415/04, *Staatssecretaris van Financiën mod Stichting Kinderpvang Enschede* (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Hoge Raad der Nederlanden) (¹)

(Sjette momsdirektiv — fritagelser — tjenesteydelser med tilknytning til social bistand og social sikring samt til beskyttelse og uddannelse af børn eller unge)

(2006/C 86/14)

(Processprog: nederlandsk)

I sag C-415/04, angående en anmodning om præjudiciel afgørelse i henhold til artikel 234 EF, indgivet af Hoge Raad der Nederlanden (Nederlandene) ved afgørelse af 24. september 2004, indgået til Domstolen samme dag, i sagen *Staatssecretaris van Financiën mod Stichting Kinderpvang Enschede*, har Domstolen (Tredje Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, A. Rosas, og dommerne J. Malenovský, A. La Pergola, A. Borg Barthet (refererende dommer) og A. Ó Caoimh; generaladvokat: F.G. Jacobs; justitssekretær: R. Grass, den 9. februar 2006 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

Artikel 13, punkt A, stk. 1, litra g) og h), sammenholdt med artikel 13, punkt A, stk. 2, litra b), i Rådets sjette direktiv 77/388/EØF af 17. maj 1977 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter — Det fælles merværdiafgiftssystem: ensartet beregningsgrundlag skal fortolkes således, at tjenesteydelser som formidler mellem personer, der søger, og personer, der tilbyder børnepasning, som leveres af et offentligretligt organ eller af et organ, der er anerkendt af den pågældende medlemsstat som et foretagende af almennyttig karakter, kun kan være fritaget i medfør af disse bestemmelser, hvis:

- børnepasningsydelsen selv opfylder de fritagelsesbetingelser, der er fastsat i disse bestemmelser
- denne ydelse er af en sådan art og kvalitet, at forældrene ikke kunne være sikre på at få adgang til en ydelse af samme værdi uden at anvende en formidlingsydelse som den i hovedsagen omhandlede
- disse formidlingsydelser ikke hovedsageligt tager sigte på at opnå yderligere indtægter ved udførelse af transaktioner i direkte konkurrence med handelsforetagender, som skal svare moms.

⁽¹⁾ EUT C 284 af 20.11.2004.

DOMSTOLENS DOM

(Tredje Afdeling)

af 9. februar 2006

i sag C-473/04, Plumex mod Young Sports NV (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Hof van Cassatie) ⁽¹⁾

(Retligt samarbejde — forordning (EF) nr. 1348/2000 — artikel 4-11 og artikel 14 — forkyndelse af retslige dokumenter — forkyndelse gennem udpegede instanser — postforkyndelse — forholdet mellem fremsendelses- og forkyndelsesformerne — forrang — appelfrist)

(2006/C 86/15)

(Processprog: nederlandsk)

I sag C-473/04, angående en anmodning om præjudiciel afgørelse i henhold til artikel 68 EF og 234 EF, indgivet af Hof van Cassatie (Belgien) ved afgørelse af 22. oktober 2004, indgået til Domstolen den 9. november 2004, i sagen Plumex mod Young Sports NV, har Domstolen (Tredje Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, A. Rosas, og dommerne J. Malenovský (refererende dommer), A. La Pergola, S. von Bahr og A. Borg Barthet; generaladvokat: A. Tizzano; justitssekretær:

R. Grass, den 9. februar 2006 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

- 1) Rådets forordning (EF) nr. 1348/2000 af 29. maj 2000 om forkyndelse i medlemsstaterne af retslige og udenretslige dokumenter i civile og kommercielle sager skal fortolkes således, at den ikke opstiller en rangorden mellem den fremsendelses- og forkyndelsesform, som er fastsat i dens artikel 4-11, og den, der er fastsat i dens artikel 14, og at et retsligt dokument derfor kan forkyndes ved anvendelse af en af disse to forkyndelsesformer eller kumulativt.
- 2) Forordning nr. 1348/2000 skal fortolkes således, at i tilfælde af kumulation af den fremsendelses- og forkyndelsesform, som er fastsat i dens artikel 4-11, og den, der er fastsat i dens artikel 14, skal tidspunktet for den forkyndelse, som først er gyldigt foretaget, lægges til grund ved fastlæggelsen af begyndelsestidspunktet for en processuel frist i forhold til modtageren, som er knyttet til den omstændighed, at forkyndelse har fundet sted.

⁽¹⁾ EUT C 19 af 22.1.2005.

DOMSTOLENS DOM

(Fjerde Afdeling)

af 26. januar 2006

i sag C-2/05, Rijksdienst voor Sociale Zekerheid mod Herbosch Kiere NV (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Arbejdshof te Brussel) ⁽¹⁾

(Social sikring af vandrende arbejdstagere og selvstændige erhvervsdrivende — bestemmelse af hvilken lovgivning, der skal anvendes — arbejdstagere udstationeret i en anden medlemsstat — rækkevidden af E 101-attesten)

(2006/C 86/16)

(Processprog: nederlandsk)

I sag C-2/05, angående en anmodning om præjudiciel afgørelse i henhold til artikel 234 EF, indgivet af Arbejdshof te Brussel (Belgien) ved afgørelse af 23. december 2004, indgået til Domstolen den 5. januar 2005, i sagen Rijksdienst voor Sociale Zekerheid mod Herbosch Kiere NV, har Domstolen (Fjerde Afdeling), sammensat af N. Colneric (refererende dommer), som fungerende formand for Fjerde Afdeling, og dommerne J.N. Cunha Rodrigues og K. Lenaerts; generaladvokat: D. Ruiz-Jarabo Colomer; justitssekretær: R. Grass, den 26. januar 2006 afsagt dom, hvis konklusion lyder således: